

زیکره‌کانی قورئان

ئاماده‌کردنی:
دهسته‌ی ئەندامانی رؤشنایی قورئان

زیکره‌گانہ قورئان

ئاماده‌کردنی

دهسته‌ی ئەندامانی پۆشنایی قورئان

بسم الله الرحمن الرحيم

بییشه کی

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمدا عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُونُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾﴾ آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾﴾ النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾﴾ الأحزاب.

أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وأحسن الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

پرۆزه ی ئه مجاره مان پرۆشنایی قورئان خوئی به خوْشحال ده زانیت که جاریکی تر به پرۆزه ی نو یوه دیتته وه خزمه تتان، بریتیه له و زیکر و نزا و پارانه وانیه که له قورئاندا هاتوون و ینغه مبهران و پیاوچاکان بهم زیکر و دو عایانه له خودای بالادهست پاراونه ته وه، و بیگومان سه رفراز و

سه‌رکه‌وتتووه ئه‌و که‌سه‌ی پرووی داوای له‌خوا ده‌کات و همه‌میشه دلّ و ده‌روون و زمانی ته‌ره به‌یاد و زی‌کری خودا.

له‌خودا داواکارین له‌ئیمه و ئیوه‌ی قبولّ بکات و بی‌کاته مایه‌ی تویشووی قیامه‌تمان و ته‌رازووی کرده‌وه‌ی چاکه‌مانی پیّ به‌رز بی‌ته‌وه، بمانبورن له‌هر که‌موکوپیه‌ک که‌له‌پرۆژه‌کانماندا هه‌بی‌ت، به‌دلّنیایی ته‌نیا خودا کاملّ و بی‌که‌م و کوپیه.

﴿ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴾ (٢٤) القصص، په‌روه‌ردیگارا، به‌پاستی توّ خیر و بی‌ری زوورت به‌سه‌ردا پزاندووم، به‌لام هیشتا هه‌ژارم و موحتاجی به‌خششی زی‌اترم.

فهزل و گه‌وره‌یی زیکر

خودای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾ (٤١) الأحزاب، (ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌رتان هینا‌و، یاد و زیکری خودا بکه‌ن به یاد و زیکریکی زور).

وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالذِّكْرِينَ اللَّهُ كَثِيرًا وَالذِّكْرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (٣٥) الأحزاب.

واته: ئه‌و پیاو و ئافره‌تانه‌ی که زور یادی خوا ده‌که‌ن، به‌خشین و لی‌بوورده‌یی و یاداشتی زور مه‌زن و بی‌سنووریان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه بو‌ئاماده‌کراوه.

هه‌روه‌ها ﷺ ده‌فه‌رموویت: ﴿وَأَذْكُرَّ رَبِّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ﴾ (٢٠٥) الأعراف.

واته: یادی په‌روه‌ردگارت له‌دل و ده‌روونی خو‌تدا به‌لالانه‌وه و ترسه‌وه بکه، بی‌ده‌نگ به‌رزکردنه‌وه (له‌نیوان چپه و ئاشکرادا)، له‌به‌یانیان و ده‌مه‌وئیواران، له‌بیئا‌گیان مه‌به (ئه‌وانه‌ی دلیان غافل).

سه‌روه‌ر و نوری چاومان ﷺ له‌باره‌ی دوعا و پارانه‌وه ده‌فه‌رموویت:

((إِنَّ الدُّعَاءَ هُوَ الْعِبَادَةُ)). واته: پارانه‌وه، خودی خوا په‌رستییه.

(ئایه ئاگادارتان بکه‌مه‌وه به باشتیرینی کرده‌وه‌کان و پاکترینیان له لای خودای پادشاتان و به‌رزترینیان له پله و پایه‌دا و باشر له به‌خشینی ئالتوون و زیو و باشر له‌وه‌ی، که بگه‌ن به دوژمنه‌کانتان و بدن له گه‌ردنیا و ئه‌وانیش بدن له گه‌ردنتان؟ هاوه‌لان (په‌زای خودایان لیبیت) فه‌رموویان: به‌لی، ده‌مانه‌ویتی بۆمانی باس بکه‌یت، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رمووی: بریتیه له زیکرو و یاد کردنی خودای به‌رزو بلند).

((پیاویک به پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ فه‌رموو: ئه‌ی نیردراوی خودا به‌راستی ئاین و شه‌ریعه‌تی ئیسلام زۆر بوونه له‌سه‌رم، شتیکم پی بلی، که ئیسلامی تیدا کۆبیتته‌وه، تا وه‌کو ده‌ستی پیوه‌ بگرم. پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له وه‌لامدا فه‌رمووی: با به‌رده‌وام زمانت ته‌ربیت به زیکر و یادی خودا)).

هه‌ر که‌سیک دانیشتییت له کۆر و مه‌جلیسیکدا، که یاد و زیکری خودای تیدا نه‌کرایت، ئه‌وه بیگومان په‌شیانی بۆ ده‌میئیتته‌وه، هه‌روه‌ها هه‌ر که‌سیک پالکه‌وتبییت و یاد و زیکری خودای نه‌کردبییت ئه‌وه په‌شیانی و به‌دبه‌ختی بۆ ده‌میئیتته‌وه.

یه‌کهم

خودایه له خه‌سارتمه‌ندان نه‌بین

﴿... رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٣﴾﴾ الأعراف.

(په‌روه‌ردگارا ئیمه سته‌مان له خومان کرد، خو ئه‌گه‌ر لیان خوش نه‌بیت و به‌زه‌بیت بیاندا نه‌یه‌ته‌وه، ئه‌وه به‌راستی ئیمه - سویند به‌خوا- له خه‌ساره‌تمه‌ند و زهره‌رمه‌ندانین).

دوهم

په‌روه‌ردیگارا هه‌ر بو لای تو ده‌گه‌رینه‌وه

﴿رَبَّنَا عَلَيْكَ تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنبَأْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٤﴾﴾ المتحنة.

(په‌روه‌ردگارا، هه‌ر پشتمان به‌ تو به‌ستوو و هه‌ر بو لای تو ش گه‌راوینه‌ته‌وه، سه‌ره‌نجامیش هه‌ر بو لای تو یه).

پهروهردگارا شایه‌تی ده‌دهین به وه‌حدانییه‌تی تو

﴿ رَبَّنَا ءَامَنَّا بِمَا أُنزِلَتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴾ ۵۳ آل عمران.

(پهروهردگارا ئیمه باوه‌رمان هیناوه، به‌وهی داتبه‌زاندوو و په‌وانه‌ت کردوو، شوینکه‌وته‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌شتین، ده‌سا توش له‌ریزی شایه‌ته‌کانی (گه‌یاندنی به‌رنامه‌که‌تدا) تو‌مارمان بکه).

پهروهردگارا لیان‌خوش به و په‌رحمان پی بکه

﴿ رَبَّنَا ءَامَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴾ ۱۰۹ المؤمنون.

(پهروهردگارا ئیمه لیان و باوه‌ری دامه‌زراومان به‌زاتی تو هیناوه، ده‌سا لیان‌خوش ببه و په‌رحمان پی بکه، چونکه تو چاکترین زاتیکی که له‌هموو‌خواه‌ن په‌حم و سۆزه‌کان میهره‌بانتریت).

خودایه له نوئژ خوئنان بین

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ ﴾ ابراهیم.

(پهروه‌دگارا، خۆم و نه‌وه‌کانم بگپه له و که‌سانه‌ی که ئه‌نجامده‌ری نوئژ بین به چاکی، په‌روه‌دگارا، دو‌عا و نزام گیرا بکه. په‌روه‌دگارا، له خۆم و دایک و باوکم و ئیانداران خوش بیه، له و پۆزه‌دا که لئیرسینه‌وه به‌ریا ده‌بیت).

خودایه له گونا‌هه‌کانمان خوش‌به

﴿ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أُمَّتٌ مُّقْتَدِرَةٌ غُفْرَانًا دُونَكَ وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ ﴾ آل عمران.

(په‌روه‌دگارا، به‌راستی ئیمه ئیمان و باوه‌رمان هی‌ناوه، ده‌سا له گونا‌هه‌کانمان خوش بیه و له ئاگری دۆزه‌خ بمانپاریزه).

خودایه پوناکی سەر پردی سیراتمان زیاد بکه

﴿ رَبَّنَا أْتَمِّم لَنَا نُورَنَا وَأَعْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨﴾ التحريم.

(پهروهردگارا ئەم نوور و پووناکییەمان بو زیاد بکه و لیان خوش ببه، چونکه به‌راستی تو دەسه‌لاتت به‌سەر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

خودایه له ئیمه و له ئیاندارانی پیشینان خوشبه

﴿ رَبَّنَا أَعْفِرْ لَنَا وَإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿١٠﴾ الحشر.

(پهروهردگارا له ئیمه و له و برایانه‌شان خوش ببه که پیش ئیمه پریازی ئیانان گرتەبەر و له دله‌کانماندا هیچ جوهره بوغز و کینه‌یه‌ک مه‌خه‌ره دل‌هانه‌وه له ئاستی ئەوانه‌ی ئیانان هیناوه، پهروهردگارا تو به‌راستی به‌سووز و به‌خشنده و میهره‌بانیت).

خودایه له گومراکاران نه‌بین

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَاعْفِرْ لَنَا رَبَّنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٥﴾ ﴾ الممتحنة.

(په‌روه‌ردگارا مه‌مانکه به مایه‌ی گومرایی بۆ ئه‌وانی بی باوهر بوون، لیشا خوش بیه په‌روه‌ردگارمان، به‌راستی ههر تو خوییه کی بالاده‌ست و دانایت).

﴿ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٩٤﴾ ﴾ المؤمنون.

(په‌روه‌ردگارا مه‌مخه‌ره ریزی قه‌ومی سته‌مکاره‌وه).

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ ﴾ الأعراف.

(په‌روه‌ردگارا مه‌مانگیه‌ره له‌گه‌ل ده‌سته‌ی سته‌مکاراندا).

خودایه کاره کانمان لی وهرگره

﴿ رَبَّنَا نَقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِن ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ ﴾ البقرة.

(پهروه‌ردگارا ئەم کاره‌مان لی وهربگره و له ریزی چاکه کانماندا تۆمارى بکه، چونکه به‌راستی تۆ خوییه کی زۆر بیسه‌ر و زانایت. به‌روه‌ردگارا، هه‌ردووکان وا لی بکه ته‌نیا فه‌رمانبه‌ردار و ملکه‌چی تۆبین و له نه‌وه‌کانیشمان ئوممه‌تیکی موسلمان و فه‌رمانبه‌ردار بۆ خۆت فه‌راهه‌م به‌ینه و چۆنیه‌تی ریبازی به‌ندایه‌تیان فیربکه و نیشانمان بدهو ته‌وبه و په‌شیانیان لی وهربگره، بیگومان تۆ خوییه کی زۆر ته‌وبه وهرگر و میه‌ره‌بان و دلۆقانیته).

خوییه نه‌ینه هۆکاریک بۆ خراپه‌کاری

﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ ﴾ یونس.

(پهروه‌ردگارا مه‌مانگیره به‌هۆکاری سه‌رگه‌ردانی بۆ قه‌ومی سته‌مکاران (که هه‌م ئیمه‌ نازار بدهن هه‌م خۆشیان گوناهبه‌ر بین و دوور بکه‌ونه‌وه له ئیان). هه‌روه‌ها به‌ره‌مه‌ت و میه‌ره‌بانی خۆت (ده‌رووی خیرمان لی بکه‌ره‌وه) رزگارمان بکه له ده‌ست هۆز و ده‌سته‌ی بیابوه‌ران).

دوز دهبهم

خودایه دامه‌زراومان بکه

﴿ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ (۱۴۷) آل عمران.

(په‌روه‌دگارا له گوناھ و هه‌له‌کانمان بیوره و له زیاده‌په‌وی کاروبارمان خوش بیه، دامه‌زراومان بکه، سه‌رمان بخه به‌سه‌ر ته‌م گه‌له بییاوه‌په‌دا).

سینز دهبهم

خودایه له سۆز و میه‌ره‌یانی خۆت به‌ه‌ره‌وه‌رمان بکه

﴿ إِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةٌ وَهِيَ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا رَشْدًا ﴾ (۱۰) الکهف

(په‌روه‌دگارا له لایه‌ن خۆته‌وه‌ په‌حمه‌ت و میه‌ره‌بانی تاییه‌تیمان پی بیه‌خشه و له سۆزی خۆت به‌ه‌ره‌وه‌رمان بکه و پریگه‌ی پزگاری و سه‌رفرازیان بۆ بسازینه له‌م کاره‌ماندا).

چوارده‌یه‌م

په‌روه‌ردگارا نه‌وه‌ی چاکه‌کارمان پی به‌خشه

﴿ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا ﴾ (٧٤) الفرقان.

(په‌روه‌ردگارا له‌ هاوسه‌ران و نه‌وه‌کانمان که‌سانتیکمان پی به‌خشه که‌ بینه‌ مایه‌ی پرووناکی دیده‌مان و شادومانی دل‌مان و بمان که‌ به‌ پیشه‌وا بو پاریزکاران و خواناسان).

پازده‌یه‌م

په‌روه‌ردگارا له‌ سزای ئاگری دۆزه‌خ به‌دوورمان بکه

﴿ رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ﴾ (٦٥) الفرقان.

(په‌روه‌ردگارا، له‌ سزای ئاگری دۆزه‌خ به‌دوورمان بکه و په‌نامان بده، چونکه‌ سزاو ئازاری له‌ کۆل نایته‌وه و به‌رده‌وامه (بو‌ئو که‌سه‌ی خوانه‌ناس و یاخییه). به‌راستی ئه‌و دۆزه‌خه‌ شوین و نیشته‌جییه‌کی زور ناخۆش و ناسازه (ئاهو ناله و په‌شیانی بیسنوره‌ تیایدا).

شازدهییم

خودایه پهنات پیده گرم له داواکردنی ئەو شتانهی نایانزانم

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنَ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴾
 ٤٧ هود.

(پهروهردگارم، به‌راستی من په‌نا ده‌گرم بۆ تۆ که داواى شتیک بکه‌م زانیاریم پێی نه‌بیت، خو ئە‌گەر لێم خو‌ش نه‌بیت و به‌زه‌بیت پێمدا نه‌یه‌ته‌وه ئە‌وه ده‌چمه‌ ریزی خه‌ساره‌تمه‌ندانه‌وه).

حه‌قه‌دییم

خودایه لێمخۆشبه‌ من له‌ سته‌م کارانم

﴿ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴾ الأنبياء.

(پهروهردگارا هیچ خواجه‌ک نییه‌ جگه‌ له‌ تۆ، پاکى و بیگه‌ردى هه‌ر بۆ تۆیه، به‌راستی من له‌ سته‌مکاران بووم، کاتی‌ک به‌ بێ فه‌رمانی تۆ قه‌ومه‌ که‌م به‌جیه‌بشت).

ههژدهیهم

خودایه بمبوره من زوولمم له نهفسی خۆم کردوو

﴿ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (١٦) القصص.

(پهروه‌ردگاره من به‌راستی سته‌مم له خۆم کرد، کاتیك له ده‌ستم ده‌رچوو ئه‌و کابرایه‌م کوشت، لیم بیووره و بمبه‌خشه، جا خوی میه‌ره‌بانیش لئی خۆشبوو، بیگومان ئه‌و زاتیکی لیخۆشبوو میه‌ره‌بان).

نوزدهیهم

خودایه داوای کارێکمان لئ نه‌که‌ی که له‌تواناماندا نه‌بیت

﴿ ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفِرُّ بَيْنَكَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴾ (٢٨٥) لا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ (٢٨٦) البقرة

(پینگه‌مبەر و ئیمانداران باوەریان هه‌یه به‌وه‌ی له‌ لایهن پەرورددگاریانه‌وه هاتۆته‌ خواریه‌وه، هه‌موویان باوەریان هه‌یه به‌ خوا و فریشته‌گانی و کتیبه‌گانی و پینگه‌مبهره‌گانی، (ده‌لێن:)) هه‌یچ جۆره جیاوازیه‌ک ناکه‌ین له‌ ئیوان هه‌یچ پینگه‌مبهریک له‌ پینگه‌مبهره‌گانی خوادا (له‌ باوەردا)، هه‌روه‌ها وتیان: گوێپرایه‌ل و ملکه‌چین (بۆ به‌دییه‌نه‌رمان)، پەرورددگارا لیخۆشبوونی تۆمان ده‌ویت و سه‌ره‌نجام هه‌ر بۆ لای تۆیه‌ گه‌رانه‌وه).

خوای گه‌وره‌ ئه‌رک ناخاته‌ سه‌ر هه‌یچ که‌سیک، مه‌گه‌ر به‌ قه‌ده‌ر توانایی خو‌ی نه‌بی‌ت، هه‌ر کارێکی چاک ئه‌نجام بدات، قازانجی ته‌نیا بۆ خو‌یه‌تی و هه‌ر خراپه‌یه‌کی کردبی‌ت، ته‌نیا به‌خه‌ی خو‌ی ده‌گری‌ت و له‌سه‌ر خو‌یه‌تی، (هه‌ر بۆیه‌ ئیمانداران ده‌لێن:)) پەرورددگارا؛ لیمان مه‌گره‌ ئه‌گه‌ر فه‌رامۆشیان به‌سه‌ردا هات یان گونا‌ه و هه‌له‌یه‌که‌مان له‌ ده‌ست قه‌وما، پەرورددگارا؛ ئه‌رکی سه‌خت و کاری گران مه‌ده‌ به‌سه‌رماندا، وه‌کو ئه‌وه‌ی داوته‌ به‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی پێش ئیمه‌دا، پەرورددگارا؛ ئه‌رکیک مه‌ده‌ به‌سه‌رماندا له‌ تواناماندا نه‌بی‌ت، تووشی به‌لا و ناخۆشیه‌که‌مان مه‌که‌ توانا و هه‌یز و هه‌ناومان لێ ببری‌ت، گونا‌هان بسپه‌وه و چاوپۆشی بکه‌ له‌ هه‌له‌ و تاوانه‌کانمان و دای پۆشه، (داواکارین) به‌زه‌بی‌ت بیته‌وه‌ پیاماندا، په‌حمان پێ بکه‌، هه‌ر تۆ پشتوپه‌ناو یاری‌داده‌ری ئیمه‌یت، جا بۆیه‌ داوا ده‌که‌ین سه‌رمان به‌خه‌یت به‌سه‌ر قه‌ومی کافر و خوانه‌ناساندا.

(ئا به‌و شیوه‌یه‌ پەرورددگاری مه‌زن فی‌ری نزای رێک و پێکه‌مان ده‌کات، ئومیده‌ که‌ لیتمان وه‌ربگری‌ت).

خودایه دلّه کانمان هه‌لنه‌گیریتیه‌وه دوا‌ی باوه‌په‌ئینانمان

﴿ رَبَّنَا لَا تُغِثْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّكَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ ﴿٩﴾ آل عمران.

(په‌روه‌ردگارا دوا‌ی ئه‌وه‌ی که هیدایه‌ت و پینموویت کردین، دلّه‌کانمان لامه‌ده له‌ریگه‌ی راست و له‌په‌حمه‌ت و به‌خششی تایبه‌تی خوت به‌هره‌وه‌رمان بکه، چونکه به‌پراستی تو به‌خشنده و به‌خشینه‌ری. په‌روه‌ردگارا به‌پراستی تو کوکه‌ره‌وه‌ی هه‌موو خه‌لکیت له‌پروژیکدا که هیچ گومان‌ی تیدا نییه، بیگومان خوا (زاتیک نییه) که به‌ئینی خو‌ی نه‌باته سه‌ر).

خودایه دل و ده‌روونم فراوان بکه

﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ طه.

(په‌روه‌ردگارا سینه و دل و ده‌روونم ئاسووده و گوشاد بکه. ئیش و کار و هه‌ول و کوششم بو ئاسان بکه. گری‌ی زمانم بکه‌ره‌وه و زمانم گویا و پاراو بکه، تا له‌قسه و گوفتار و مه‌رامم تییگه‌ن).

خودایه خۆمان و نه‌واکانمان له نوێژخوینان بگێره

﴿ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ
وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴿٤١﴾ ﴾ إبراهيم.

(په‌روه‌ردگارا، خۆم و نه‌وه‌کانم بگێره له‌و که‌سانه‌ی که‌ ئه‌نجامده‌ری نوێژ بین به‌چاک‌ی،
په‌روه‌ردگارا، دو‌عا و نزام گیرا بکه، په‌روه‌ردگارا، له‌ خۆم و دایک و باوکم و ئیمانداران خۆش بیه،
له‌و پۆژه‌دا که‌ لێرسینه‌وه‌ به‌ریا ده‌بی‌ت).

خودایه‌ پزکارمان بکه

﴿ رَبِّ بِنِّجِّي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٩﴾ ﴾ الشعراء.

(په‌روه‌ردگارا خۆم و مآل و خیزانم پزگار بکه له‌و کاروکرده‌وانه‌ی ئه‌وانه‌ ده‌یکه‌ن).

خودایه سه‌رمان بخه

﴿ قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَّبْتَنِي ﴾ المؤمنون.

(په‌روه‌ردگارا، سه‌رکه‌وتنم پی بیه‌خسه، چونکه پروایان پی نه‌کردم).

﴿ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴾ العنکبوت.

(په‌روه‌ردگاره، سه‌رکه‌وتنم پی بیه‌خسه به‌سه‌ر نه‌م قه‌ومه‌ی که تۆوی خراپه ده‌چینن).

خودایه وامن لئیکه سوپاسگوزاری نیعمه‌ته‌کانت بین

﴿ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴾ النمل.

(په‌روه‌ردگارا، یارمه‌تیم بده دل و ده‌روون و رۆح و گیانم کۆبکه‌ره‌وه، تا سوپاسگوزاری ناز و نیعمه‌ته‌کانت بم که به‌سه‌ر من و دایک و باوکمدا پژاندووته، هه‌روه‌ها کۆمه‌کیم بکه تا کاروکرده‌وه‌ی چاکه نه‌نجام بدهم که تۆ پیی رازی بیت و به‌رحمه‌ت و میهره‌بانی خۆت بمخه‌ره ریزی به‌نده چاکه کانت‌ه‌وه).

خودایه خوگری و ئارامگریان پی بیه خشه

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَقِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ البقرة. ٢٥٠

(پهروهردگارا خوگری و ئارامگریان پی بیه خشه، (دل و دهروون و) ییکانمان دامه‌زراو بکه و سه‌رمان بخه به‌سه‌ر گهل و هۆزی بیاه‌پاندا).

خودایه مال شار و ولاتمان بیاریزه

﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا ءَامِنًا وَّارْزُقْ أَهْلَهُ، مِنْ الثَّمَرَاتِ مَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ﴾ البقرة.

(پهروه‌ردگارا ده‌ورووبه‌ری ئەم مالت بگێره به شاریکی پر له ئاسایش و رزق و پۆزی هه‌مه‌جو‌ر بیه‌خشه به دانیشتوانی، (به‌تایه‌ت) به‌وانه‌ی باوه‌ریان به‌خوا و پۆزیی دوایی هیناوه. (خوای گه‌وره‌وه‌لامی دایه‌وه‌که دوعات گیرایه و) فه‌رمووی: به‌لام ئەوه‌ش کافره‌بیبه‌شی ناکه‌م له‌به‌ره‌م و ناز و نیعمه‌تی که‌م ته‌مه‌نی ئەم دنیا‌یه، به‌لام له‌وه‌ودوا به‌ناچاریی تووشی سزای ئاگری ده‌که‌م که سه‌ره‌نه‌نجام و چاره‌نووسیکی خراپه).

﴿ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَّاجْنِبْنِي وَّبَنِي أَنْ نَعْبُدَ الْآصْنَامَ ﴾ ٣٥ إبراهيم.

(پهروه‌ردگارا، بالی هینمی و ئاسایش بکیشه به‌سه‌ر ئەم شار و ولاته‌دا و خۆم و نه‌وه‌کانیشم بیاریزه‌له‌وه‌ی که‌به‌ته‌کان بپه‌ره‌ستین).

خودایه نهوهی چاکمان پی بیه خشه

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴾ (۳۸) آل عمران.

(پهروهردگارا نهوهی چاک و پاکم پی بیه خشه، بهراستی تو بیسه‌ری دوعا و نزایت).

﴿ رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴾ (۱۰۰) الصافات.

(پهروهردگارا نهوهیه کی چاک و پاکم پی بیه خشه).

خودایه کاره‌کانمان بو ئاسان و بهره‌که‌تدار بکه

﴿ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مُدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِيْ مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِيْ مِنْ لَدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ﴾ (۸۰) الإسراء.

(پهروهردگارا یارمه‌تیم بده تا هه‌رکاتیک ده‌ستبه‌کاری (هه‌رخیریك بووم) به‌چاکی و راستی و دروستی نه‌نجامی بدهم و له هه‌رکاریك بوومه‌وه و نه‌نجام دا، سه‌ره‌نجامیکی چاکی هه‌بیته و به‌جوانی لئی ده‌رچم و هه‌میشه و به‌رده‌وام له‌لایهن خوته‌وه ده‌سه‌لاتیکم پی بیه خشه که بیته هوی سه‌رکه‌وتنی به‌رده‌وامم).

خودایه له ئیمه و ئیمانداران خوئشبه

﴿ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا نَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا نَبَاً

نوح ﴿٢٨﴾

(پهروه‌دگارا؛ له خووم و دایک و باوکم و ئەوانه خوئش بیه که دینه مالم؛ به ئیمان و باوه‌په‌وه، هه‌روه‌ها له ئیماندارانی پیاو و ئیماندارانی ئافره‌تیش خوئش بیه، سته‌مکارانیش ته‌نیا تیاچوون نه‌بیته هیچی تر نه‌که‌یته به‌شیان).

سی و یه‌کهم

خودایه دانایی و دهسه‌لاتمان پیببه‌خشه

﴿ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿٨٣﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿٨٤﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿٨٥﴾ الشعراء. ﴾

(په‌روه‌ردگارا، زانیاری و دانایی و دهسه‌لاتی ته‌واوم پیی بیه‌خشه و په‌یوه‌ستم بکه به چاکه کارانه‌وه. په‌روه‌ردگارا؛ یادی خیرم با له‌سه‌ر زاری نه‌وه‌کانی داهاتوودا بمینیت. بمگیره له و که‌سه‌ناش که به‌ه‌شتی پر له ناز و نیعمه‌ت به‌ده‌ست ده‌هینن و ده‌بنه‌خاوه‌نی).

سی و دووهم

خودایه به‌ته‌نیایی مه‌هیل‌ه‌وه

﴿ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٦﴾ الْأَنْبِيَاء. ﴾

(په‌روه‌ردگارا؛ من به‌ته‌نیایی مه‌هیل‌ه‌روه (نه‌وه‌یه‌کی چاک و پاکم پیی بیه‌خشه) تویش چاکترین زاتیکی له پاش من و هه‌موو مردوویه‌ک ده‌مینیت‌ه‌وه).

سی و سنیهم

خودایه له گوناوه کانمان خوشبه

﴿ وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّحِيمِينَ ﴾ (۱۱۸) المؤمنون.

(پهروه‌ردگارا: له گوناوه هه‌له‌کانم خوش به و په‌حکم پی بکه چونکه تو له هه‌موو میهره‌بانان میهره‌بانتریت).

سی و چوارهم

خودایه زانست و زانیاریان زیاد بکه

﴿ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴾ (۱۱۴) طه.

(پهروه‌ردگارا، به‌رده‌وام زانست و زانیاری زۆرت و زیاترم پی به‌خشه).

خودایه ته نیا په نا به تو ده گرین

﴿ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴾ ﴿١٧﴾ المؤمنون.

(پهروه‌ردگارا من په نا ده‌گرم به تو له هه‌موو خه‌ته‌ره و خه‌یال و وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتانه‌کان. په نا ده‌گرم به تو ئه‌ی په‌روه‌ردگارم که شه‌یتانه‌کان به‌ده‌ورمدا کو بینه‌وه و (سه‌رم لی بشیوینن)).

رۆشنایی قورئان

2022